Anul al 61-lea
8 Pagini

„ASOCIAŢIUNII"
SIBIIU

EXEMPLARUL 10 LEI
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.664/939

Nr. 201 Duminică 23 Iulie 1944
8 Pagini

ABONAMENT
UNIVERSUL
PROVINCIA:
Lei 700 pe 3 luni
Lei 1300 pe 6 luni
Lei 2500 pe 12 luni
CAPITALA:
Lei 800 3 luni
Lei 1400 6 luni
Lei 2600 12 luni
AUTORITĂŢI
Lei 3500 pe an

UNIVERSUL

ABONAMENTE
U. LITERAR
6 luni 450 lei
12 luni 800 lei
U. COPIILOR 6 L. 460
lei-12 L. 900. RADIO U.
6 L. 600 lei-12 L. 1000. Z.
ŞTIINŢELOR 6 L. 600-12
L. 1000 lei. VESELIA 6 L.
450-12 L. 800 lei.
TR. SUFLET 6 L.
320-12 L 600 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACTIE: 3.30.15

DIRECTOR
ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

IN AJUTORUL CELOR NECĂJIŢI

Aproape nu e zi în care ziarul nostru să nu publice dări de seamă despre şezători, serbări culturale şi alte manifestaţii asemănătoare ce au loc în diferite oraşe şi comune din provincie.

Să nu ne înşelăm asupra caracterului lor. Aceste manifestări nu sunt simple prilejuri de distracţie. Cei ce asistă la ele, trăesc momente de înălţare sufletească şi de desfătare intelectuală, dar, în acelaş timp, îşi afirmă, prin contribuţia benevolă ce-şi impun, sentimentele de solidaritate cu fraţii noştri în necaz şi fac dovada că sunt bine pătrunşi de nevoile timpului prin care trecem.

In adevăr, şezătorile şi serbările culturale şi artistice, despre care este vorba, se dau cu scopul de a strânge sume destinate să aline cât de cât durerea şi suferinţa familiilor mai sărace, care s'au văzut constrânse să ia drumul pribegiei, precum şi familiilor în care războiul a semănat atâtea doliuri.

Prezintă oarecum mai puţină importanţă faptul că sumele strânse cu prilejul unor astfel de manifestări sunt modeste şi că nu pot acoperi decât în mică parte nevoile şi lipsurile. De altfel, nu pe această cale pot fi acoperite nevoile şi nu pot fi împlinite lipsurile create de starea de război.

Trebue însă relevat şi preţuit aşa cum se cuvine gândul bun al celor ce se trudesc şi pornirea bună a celor ce-şi dau obolul. Sunt gesturi ce dovedesc că sentimentele de solidaritate şi generozitate sunt vii şi puternice în sufletele românilor.

Date fiind împrejurările inerente războiului, mai ales ale unui războı cum este cel actual, în care viaţa şi avutul fiecăruia sunt în tot momentul în primejdia de a fi distruse şi date fiind greutăţile de altă natură ce sunt de înfruntat zilnic, avem cu toţii nevoile şi necazurile noastre.

Totuşi, sau — mai bine zis — tocmai de aceea sunt mai îmbucurătoare şi mai vrednic de preţuire fapte şi iniţiative în genul celor de care ne ocupăm. Ne arată că preocupările egoiste cedează în faţa nevoilor şi preocupărilor de un înalt ordin omenesc, creştinesc şi românesc.

Ceeace constitue caracteristica principală a acestor manifestări este că ele nu au loc în urma unui îndemn venit de afară, a unei dispoziţiuni luate de vreo autoritate oficială, ci pornesc exclusiv din iniţiativa particulară şi pornesc în mod spontan.

Se cunoaşte vorba: „gând la gând cu bucurie". Acest gând de a veni în ajutorul celor necăjiţi, de a-i face pe aceşti fraţi ai noştri să îndure mai uşor durerea loviturilor primite, străbate ca un fir călăuzitor în oraşele şi comunele din toate regiunile ţării şi în toate straturile societăţii noastre.

Repetăm: generozitatea, întregită în mod frumos de o largă ospitalitate, sunt şi rămân virtuţi de temelie ale poporului român.

In aceeaşi ordine de idei, se cuvin subliniată şi pornirea tineretului, chiar şi a copiilor, de a veni în ajutorul celor de o vârstă cu dânşii şi cari sunt în suferinţă.

Tineretul şcolar, de pildă, se achită în mod conştiincios de munca de război la care este obligat. Gata să îndeplinească cu elanul propriu vârstei tinereşti serviciile de folos obştesc ce i se cer, tinerii, cari sunt încă pe băncile şcoalei, caută ca, în afară de această muncă obligatorie, să-şi dea şi în altă direcţie contribuţia lor la ajutorarea celor ce merită să fie ajutaţi.

Aşa, ni este dat să luăm destul de des cunoştinţă că tineri de pe băncile liceului organizează coruri şi fanfare, organizează trupe de diletanţi, cari joacă piese mai uşoare şi în deosebi piese cu caracter patriotic, căutând în felul acesta să fie şi ei folositori şi să-şi afirme frumoasele sentimente de care sunt însufleţiţi.

Din toate acestea se desprinde şi constatarea, ce constitue o adevărată mângâiere şi totodată un semn, că războiul nu poate nimici ceeace Dumnezeu a pus bun şi nobil în sufletul omului.

Se desprinde anume constatarea că alături de isbucnirea instinctelor de distrugere necruţătoare, aşa cum le vedem în acest război, stau vii şi treze sentimentele care înobilează pe om şi-l ridică deasupra celorlalte făpturi.

Sunt sentimentele de solidaritate naţională, de dragoste de aproapele, de milă de cei nevoiaşi, precum şi sentimentele de credinţă în Dumnezeu şi în izbânda dreptăţii.

„In cripta argeşană a Voevozilor întemeitori, străjuesc Regii noştri:

Regele Carol I, cu marele său exemplu de disciplină, de muncă, de modestie, care a născut şi a aşezat Regatul pe baze de onoare şi de realism politic.

Regele Ferdinand I Intregitorul, luptătorul pentru drepturi şi dreptate, Ferdinand cel Leal, care a intrat în istorie nedespărţit de numele de lealitate pe care Şi-a rezemat viaţa".

MAREŞAL ION ANTONESCU

OBŞTII DE CULTIVAREA TERENULUI

de prof. ERNEST GRINŢESCU

Urmărind preocupările pentru viitorul agriculturii în epoca de după război, un capitol de seamă il formează discuţia asupra felului, în care se va face cultivarea pământului ţărănesc: individual sau în asociaţie.

Forma de exploatare individuală este, netăgăduit, aceea ce e capabilă să realizeze progrese, ca atribut al proprietăţii şi ca fire a poporului nostru, individualist prin excelenţă. Ea este cea obicinuită la noi şi dacă n'ar prezenta grave neajunsuri în specificul ţării noastre, discuţia s'ar inchide asupra unui subiect, care e treaz în mintea noastră, dela aplicarea legilor agrare.

Care-i specificul proprietăţii agricole româneşti, în marea ei majoritate?

La noi media proprietăţii ţărăneşti, care ocupă 80% din suprafaţa agricolă a ţării, este între 3 şi 4 hectare de familie. Intinderea aceasta este insuficientă ca să întreţie, printr'o cultură cerealieră, care, am arătat altă-dată, că este indicată prin clima şi terenul nostru, un număr mediu de patru membri ai familiei şi vitele necesare. Deficienţa aceasta iese şi mai mult în evidenţă, când se ia în consideraţie pulverizarea excesivă, cele 3-4 hectare găsindu-se răspândite în mediu în 10-12 parcele, şi mergând adese ori până la 15 parcele la hectar, înguste şi depărtate la distanţe de kilometri una de alta.

Cu o astfel de proprietate fărămiţată nu se poate ţine piept concurenţei altor state în epoca de reluare a relaţiilor internaţionale şi rentabilitatea este iluzorie; de aceea se caută în ocupaţii anexe, acoperirea deficitului, ori resemnarea la standard de viaţă sub limitele necesităţilor fiziologice.

In asemenea situaţie, este evident că trebuie urmărită soluţia într'o grupare a proprietăţilor, în vederea exploatării raţionale. Din această necesitate a ieşit ideia obştiilor săteşti încă dela 1904, mai întâi pentru arendarea pământului, mai apoi pentru cumpărare, cari au dat bune rezultate, iar când a fost vorba de selecţiunea elementelor de împroprietărire, tot obştea a fost aceea în care s'a pus speranţa unei pregătiri a nouilor proprietari. Că lucrurile în fapt s'au petrecut altfel, nu scade întru nimic ideia primordială ce a fost în mintea tuturor de a se grupa proprietatea în vederea unei culturi mai raţionale. Şi mai târziu, când s'au văzut rezultatele reformei agrare, tot asociaţia în obştii s'a considerat ca soluţie salvatoare. E drept că mişcarea aceasta a lâncezit, neluându-şi avântul la care se aştepta toată lumea prin binefacerile, pe cari le prezintă. Dar aceasta trebuie pusă pe seama lipsei de avânt al îndrumătorilor, cari n'au pus sufletul cerut într'o astfel de operă, menită să ducă la rezultate fericite economia agricolă a ţării noastre. Pe lângă aceasta au fost şi personalităţi cu totul contrare ideii de obşte, alăturând-o unei ideologii streine, periculoase ca moment istoric al poporului nostru, ori însoţind-o de ideia motorizării totale a agriculturii, care, fireşte, nu se poate face decât în anumită măsură, aşa cum, deasemenea, am arătat.

Ideia obştei sau a asociaţiilor de exploatare agricolă nu trebuie părăsită în organizarea agriculturii după război. Noi suntem obligaţi la cultură cerealistă, chiar extensivă şi ca aceasta să fie rentabilă trebue să se întreprindă pe suprafeţe mari, după un plan comun, asolament, trienal şi mijloace mecanizate. Proprietatea fărămiţată se potriveşte

(Continuare in pag. 2-a)

PELERINAJUL DELA CURTEA DE ARGEŞ

Pelerinajul pe care-l fac, astăzi, cavalerii ordinului Mihai Viteazul la străvechea Cetate de scaun a Argeşului, depăşeşte, în împrejurările prin care trece neamul românesc, caracterul unei manifestări de pioasă recunoştinţă faţă de memoria marilor Suverani ctitori de ţară. El apare ca un simbol al conştiinţei naţionale care, îndurerată, afirmă azi, prin exponenţii vitejiei din războiul Unirii, dreptul nostru imprescriptibil şi în ciuda oricăror trecătoare nedreptăţi, la viaţă naţională liberă, la unitate naţională.

Acolo, la Curtea de Argeş, în clipa când acei pe cari Regele Ferdinand i-a distins cu ordinul înfiinţat de El pentru faptele lor merituoase, se vor înclina în faţa mormântului neuitatului înfăptuitor al idealului românesc, gândul neamului întreg va fi alături de ei şi, în acele clipe de reculegere, viziunea României unite va apare tuturor românilor ca un imperativ al zilelor ce vor veni.

Multe amărăciuni şi multe necazuri s'au abătut asupra neamului nostru în decursul anilor. Dar în sufletul românilor durerea pricinuită de nedreptatea pe care au suferit-o n'a stins credinţa că, în ciuda nedreptăţilor îndurate, va trebui să vie ziua dreptăţii pe care poporul român o merită şi care i se cuvine.

Regele Ferdinand a fost simbolul misiunii împlinite, simbolul celei mai desăvârşite concepţii despre unitatea ce trebue să existe, în vremurile istorice, între conducătorii de popoare şi aspiraţiile legitime ale acestora.

Gândul de pioasă recunoştinţă pe care poporul român îl îndreaptă azi Regelui Ferdinand, înţeleptului său predecesor, Regele Carol I şi neuitatelor Regine Carmen Sylva şi Maria este împletit cu gândul de desăvârşită încredere în tânărul lui Suveran Regele Mihai I, de ale cărui virtuţi ţara îşi leagă speranţele în viitor.

Şi acei pe pieptul cărora Infăptuitorul unităţii noastre naţionale a pus semnul recunoştinţei neamului pentru bravura lor, nu vor aduce mângâiere mai mare sufletului marelui dispărut de cât unind gândurile lor pioase de recunoştinţă cu privirile lor încrezătoare spre Tron, spre Regele Mihai împovărat astăzi de griji, dar alături de care stau încrederea şi speranţele unui neam întreg.

Pelerinajul de astăzi pentru cinstirea memoriei Regelui Carol I şi a Regelui Ferdinand Intregitorul este prilejul evocării tradiţiilor şi meritelor Regeşti, este punerea în lumină a unor strălucite exemple—pentru Monarhie şi pentru ţară — de onoare, de muncă, de înţelepciune politică şi de neclintită încredere în menirea neamului românesc.

LUPTELE DE PE FRONTUL DIN RĂSĂRIT

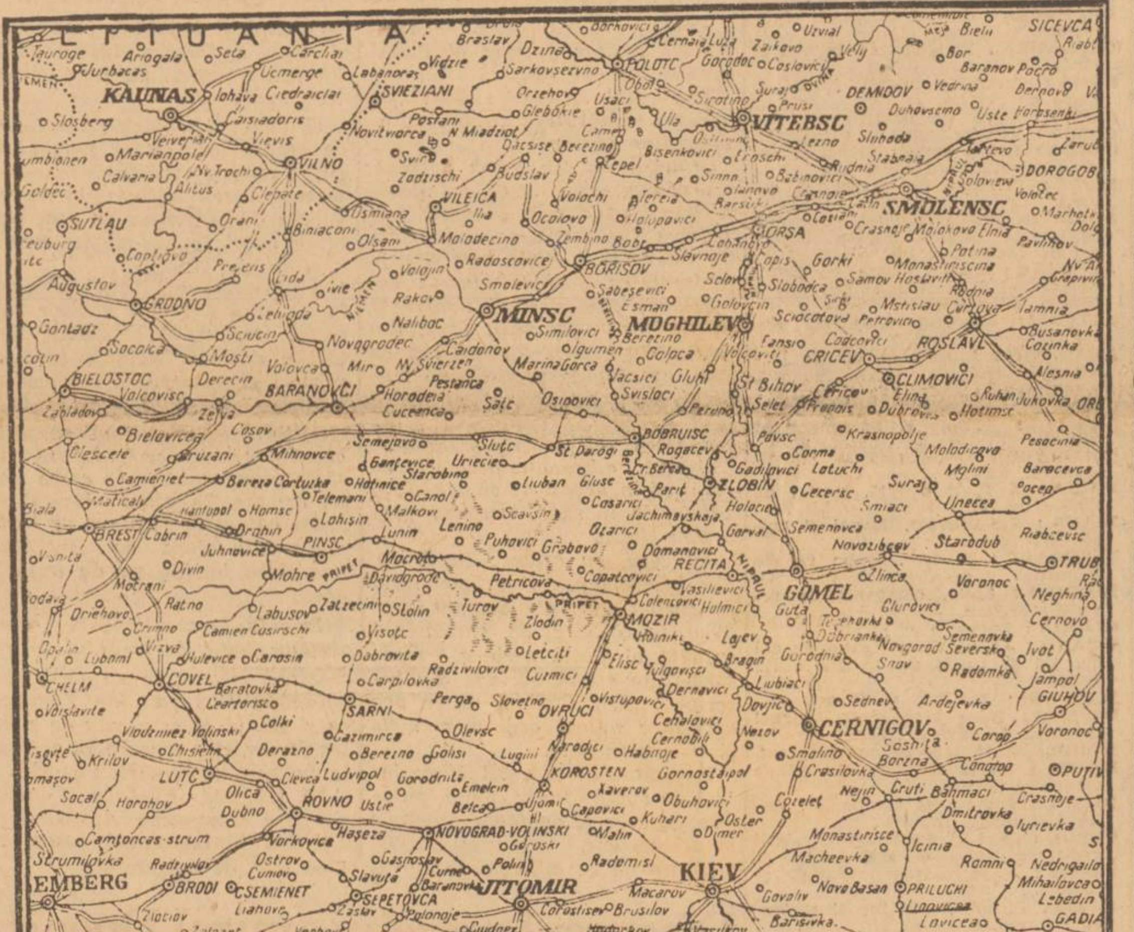

Berlin, 21 (Rador). — Se dau următoarele amănunte cu privire la situaţia luptelor depe frontul de răsărit:

Marea bătălie defensivă dela aripa de sud şi din partea centrală a frontului de răsărit a fost extinsă în ultimele două zile prin violentele încercări ale bolşevicilor de a face să dea greş sau cel puţin să stinghereascǎ mişcarea de concentrare, efectuată conform planului, la aripa de nord germană.

Se poate astăzi spune că în întreaga regiune cuprinsă între Lemberg şi sud de Pleskau se dau lupte intense, centrele nevralgice fiind la nord-est de Lemberg, vest de Kowel, vest şi nord-vest de Vilna, sud de Duenaburg şi în regiunea de luptă Opotsca.

La aripa de sud, formaţiile germane au fost angajate în lupte înverşunate la vest de Brody cu puternice formaţii sovietice de tancuri şi infanterie, cărora, cu prilejul atacurilor masive, le-au pricinuit din nou, printr'o purtare elastică a bătăliei, foarte grele pierderi.

Astfel, o formaţie de artilerie antitanc a nimicit, în cursul luptelor de Joi, 37 tancuri sovietice.

La vest de Kowel, sovieticii au urmărit îndeaproape mişcările germane, având ca obiectiv Bugul superior.

Formaţii de siguranţă germane bine dotate în armament şi oameni au opus însă o rezistenţă atât de încununată de succes presiunii bolşevice, încât grosul formaţiilor germane a putut desăvârşi trecerea fluviului, fără prea mari stingheriri.

Lupta defensivă a fost sprijinită cu eficacitate în cele două regiuni de formaţii de avioane germane de bătălie şi de luptă împotriva tancurilor, care, atacând neîncetat, au distrus peste 200 vehicule, 13 tancuri şi mai multe tunuri.

In sectorul central, bolşevicii au năşit cu puternice formaţii de infanterie şi motorizate din pădurea Bialowieska la marele lor atac înspre vest şi sud-vest, ţintind să realizeze o trecere peste Bugul polonez.

In adâncul flancurilor acestor noui grupuri de atac sovietice, s'au înregistrat lupte grele cu formaţiile de tancuri germane atacatoare, care, prin pătrunderi adânci în traficul masiv al coloanelor sovietice, au pricinuit inamicului extraordinar de mari pierderi în oameni şi material.

Un al doilea centru de greutate al atacurilor sovietice a fost în regiunea dela sud şi dela răsărit de Kovno.

Aci, bolşevicii au concentrat forte puternice, cu care ei vor, evident, să deslănţue un mare atac în foarte scurtă vreme împotriva Niemenului, înspre vest.

In două locuri, s'au dat lupte înverşunate cu formaţiile sovietice, care reuşiseră să ajungă pe malul apusean al fluviului.

După lupte ce au durat mai multe ore, bolşevicii au putut fi respinşi peste fluviu, cu foarte mari pierderi.

In afară de numeroşi morţi, ei au pierdut, cu prilejul lichidării celor două capete de pod, mai multe sute de prizonieri şi o considerabilă cantitate de arme grele.

La aripa de nord, centrul de greutate al luptelor de Joi a fost din nou în regiunea Opotsca, unde bolşevicii au reuşit, în cursul mişcărilor de desprindere ce se efectuaseră conform planului, să realizeze o pătrundere mai adâncă în sistemul de apărare german.

Prin atacuri de flanc date cu multă dibăcie, pătrunderea a fost limitată şi apoi eliminată.

Puternice unităţi de luptă ale armei aeriene germane au realizat deosebit de bune rezultate cu prilejul atacurilor date în cursul nopţii împotriva gărilor tixite de oameni şi material de război Molodetsno, Novosokolniko şi Veliki Luki.

Avioanele de recunoaştere au constatat că toate cele trei gări erau pline de trenuri transportând trupe şi alimente de tot felul. Conducerea germană s'a hotărît atunci ca, chiar în cursul nopţii ce a succedat acestor operaţii de recunoaştere, să dea o mare lovitură acestor trei noduri feroviare importante pentru traficul de aprovizionare sovietic.

Toate cele trei atacuri au pricinuit mari incendii violente şi numeroase explozii.

Mai multe trenuri sovietice cu muniţii au fost aruncate în aer.

Un tren încărcat cu carburant a ars complet şi un mare număr de trenuri transportând trupe au fost aruncate depe şine, iar o parte sdrobite într'o foarte mare măsură prin lovituri în plin.

D. MYRON TAYLOR VA REMITE PAPEI

O SCRISOARE PERSONALĂ A D-LUI ROOSEVELT

Geneva, 21 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB anunţă:

După informaţiuni sosite din Roma, reprezentantul d-lui Roosevelt pe lângă Vatican, d. Myron Taylor, a primit ordinul de a remite Papei o scrisoare personală a d-lui Roosevelt.

Se crede că această scrisoare s'ar referi la vizita iminentă a d-lui Roosevelt la Suveranul Pontif, vizită pe care preşedintele Roosevelt ar ţine, cu orice preţ s'o facă pentru a menaja voturile alegătorilor catolici din America.

Preşedintele va locui la villa Madama.

ATITUDINEA ALIAŢILOR FAŢĂ DE TURCIA

Istambul ,21 (Rador). — Corespondentul agenţiei „DNB" anunţă următoarea ştire retransmisă de Biroul Internaţional de Informaţii:

Presa turcă din ultimele zile se ocupă de situaţia critică creată de presiunea aliaţilor şi scoate în relief faptul că Turcia nu vrea să intre în războiu.

Ea constată, cu unele variante, că ceeace se urmăreşte este de fapt obţinerea de noui concesiuni din partea Turciei în favoarea conducerii războiului de către aliaţi.

Presa turcă este unanimă în a afirma că intrarea Turciei în războiu nu este nici folositoare nici necesară.

Se constată faptul că în conversaţiile diplomatice ce au avut loc la Ankara s'a vorbit mult despre avantagiile pe care aliaţii le pot trage din această situaţie, dar nu s'au menţionat deloc interesele şi câştigurile pe care Turcia le-ar putea obţine.

Deputatul Sadak într'un articol de fond din ziarul AKSAM repetă reproşul pe care l-a mai adresat odată aliaţilor pentru faptul că aceştia consideră Turcia ca un instrument al propriilor lor planuri militare, cu privire la Balcani şi că din această situaţie nu poate rezulta decât o neîncredere reciprocă.

Pe de altă parte d. Sadak subliniază din nou faptul că livrările de materiale acordate până acum de către aliaţi sunt insuficiente, atât din punctul de vedere al calităţii cât şi al cantităţii.

Toate celelalte ziare ţin un limbaj asemănător.

DUPĂ ATENTATUL DIN GERMANIA

ATENTATORII AU FOST EXECUTAŢI

Berlin, 21 (Rador). — **După cum comunică agenţia D.N.B. complotul clicei de ofiţeri criminali a fost complet sdrobit.**

Capii răsvrătitorilor s'au sinucis după eşuarea atentatului lor sau sunt împuşcaţi de batalioanele armatei terestre.

Printre cei împuşcaţi se află şi atentatorul colonel conte von Stauffenberg.

Nu s'au înregistrat nicăeri incidente.

Ceilalţi vinovaţi de crimă, prin purtarea lor, vor fi traşi la răspundere.

RECTIFICARI

Berlin, 21 (Rador). — *In legătură cu comunicatul dat Joi după amiază asupra atentatului comis împotriva Fuehrerului, agenţia „D. N. B." aduce următoarele rectificări:*

Numele locot-colonelului Borgman trebue şters depe lista celor grav răniţi.

Pirntre cei uşor răniţi, după amiralul von Puttkamer, trebue să se adauge căpitanul de marină Assmann şi locot-colonelul Borgmann.

❖

Berlin, 21 (Rador).—După cum se declară în cercurile informate, mareşalul Keitel nu a fost rănit cu prilejul atentatului comis împotriva Fuehrerului.

❖

Berlin, 21 (Rador). — **Berger, care a fost rănit cu prilejul încercării de atentat împotriva Fuehrerului, a încetat din viaţă.**

Ce se spune la Wilhelmstrasse

Berlin, 21 (Rador). — Dacă în ţările străine inamice s'au pus anumite speranţe în atentatul săvârşit împotriva Fuehrerului, acestea au fost spulberate, se subliniază Sâmbătă la Wilhelmstrasse.

Dezamăgirea produsă de nereuşita atentatului se distinge limpede în tabăra vrăjmaşă.

In general, în cercurile ministerului de afaceri străine se exprimă părerea că participanţii la acest complot sunt cu atât mai mult de veştejit ca ucigaşi cu cât, de luni îndelungate, voinţa de nimicire a Germaniei şi a poporului german s'a evidenţiat din ce în ce mai limpede în tabăra inamică. Făptuitorii au înlesnit oarecum intenţiile inamicului.

Că evenimentele, aşa cum ele s'au soluţionat prin atitudinea lui Badoglio, nu s'au repetat în Germania, aceasta — se subliniază la Wilhelmstrasse — este dela sine înţeles.

Hotărîrea Germaniei de a face faţă primejdiilor ce ameninţă va deveni şi mai puternică în urma acestei încercări nereuşite de atentat.

Cuvântarea Fuehrerului adresată poporului german

Berlin, 21 (Rador). — **Dela cartierul general al Fuehrerului se comunică:**

Fuehrerul a rostit, în noaptea spre Vineri, la microfonul postului de radio german, următoarea cuvântare adresată poporului german:

„Cetăţeni şi cetăţene germane, nu ştiu pentru a câtea oară s'a plănuit şi s'a săvârşit un atentat împotriva mea.

Dacă astăzi vă vorbesc aceasta este în deosebi din două motive: 1) pentruca să auziţi glasul meu şi să ştiţi că eu însumi nu am fost rănit şi sunt sănătos şi 2) pentruca să aflaţi amănunte asupra unei crime care îşi caută perechea în istoria germană.

O cu totul mică clică de ofiţeri proşti, ambiţioşi, lipsiţi de conştiinţă şi în acelaşi timp criminali, a pus la cale un complot pentru a mă îndepărta şi pentru a distruge, odată cu mine, statul major al conducerii armatei germane.

Bomba, care a fost pusă de colonelul conte von Stauffonberg, a explodat la 2 m. în dreapta mea. Ea a rănit foarte grav o serie de colaboratori scumpi mie, dintre care unul a şi murit. Eu însumi nu sunt câtuşi de puţin rănit, cu excepţia câtorva cu totul neînsemnate contuzii, vânătăi şi arsuri.

Cred că aceasta este o confirmare a însărcinării pe care mi-a dat-o Provindenţa de a urmări mai departe ţelul vieţii mele, aşa cum am făcut până acum. Căci trebue să mărturisesc solemn în faţa întregei naţiuni că din ziua în care am intrat la Wilhelmstrasse nu am avut decât un singur gând şi anume să-mi îndeplinesc datoria cum voi putea mai bine şi cu conştiinţa cea mai limpede şi că, de când mi-am dat bine seama că războiul era de neevitat şi că nu mai putea fi amânat, la drept vorbind nu am cunoscut decât grija şi munca şi am trăit nenumărate zile şi nopţi albe pentru poporul meu.

Intr'un ceas în care armatele germane sunt angajate în cele mai grele lupte, s'a găsit, la fel ca şi în Italia, acum şi în Germania, un grup cu totul neînsemnat care a crezut că poate să dea, ca şi în anul 1918, o lovitură de pumnal în spate. El s'a înşelat greu însă de astădată.

Afirmaţia acestor uzurpatori că eu nu mai trăesc este contrazisă acum, în această clipă, căci chiar eu, dragii mei cetăţeni, vă vorbesc.

Cercul, pe care îl reprezintă aceşti uzurpatori, este cât se poate de mic. El nu are deaface cu forţa armata germană şi mai ales nimic deaface cu armata germană, ci reprezintă o cu totul mică mână de elemente criminale, care acum sunt nimicite fără cruţare.

Deaceea, în această clipă, ordon: 1) nici un funcţionar civil nu va trebui să primească vreun ordin dintr'un loc ce aparţine acestor uzurpatori; 2) nici o autoritate militară, nici un comandant al vreunei trupe şi nici un ostaş nu are să asculte de vreun ordin al acestor uzurpatori. Dimpotrivă, fiecare este obligat să pună mâna imediat pe transmiţătorul sau pe dătătorul unui asemenea ordin sau, dacă acesta se opune, să-l nimicească pe loc.

Pentru a instaura ordinea în mod definitiv, am numit pe ministrul Reichului Himmler, comandant al armatei interne.

Am chemat în statul major general pe generalul de corp de armată Guderian spre a înlocui pe şeful statului major general, ce se află actualmente bolnav, şi am numit un al doilea condu-

(Continuare in pag. 2-a)

SCOPURILE URMĂRITE

DE CONDUCĂTORII COMPLOTULUI

Prin telefon dela corespondentul nostru particular din Berlin

Berlin, 21. — **Chiar în dimineaţa, care a urmat evenimentului — declarat în mod exagerat drept „Putsch" — viaţa la Berlin şi în Germania şi-a continuat mersul obişnuit, ba mai mult, se poate chiar constata că n'a încetat nici o clipă de a se scurge pe calea normală.**

Incercarea unui „Putsch" făcută de câţiva generali împotriva statului naţional-socialist n'a găsit — cum se subliniază la ministerul de externe german — nici teren prielnic şi nici ocazia de a pregăti un teren prielnic. Numărul conspiratorilor se compune — cum se constată la Berlin — numai din câţiva reacţionari, aflaţi în posturi militare înalte, astfel că nu se poate nici măcar spune că a fost vorba de o revoltă a unei foste pături de conducători înalţi militari. Colonelul conte de Stauffenberg a fost, în cadrul acestui complot, numai un organ executiv. Persoana care a inspirat acest atentat a fost generalul Beck, pronunţat în repetate rânduri în combinaţiile duşmane în legătură cu eventuale revolte militare germane. Generalul Beck a fost odată, înaintea izbucnirii războiului, şef al Marelui Stat Major german, dar nu mai deţinea acum — după constatările ministerului de externe german — un post militar similar.

S'a aflat acum că acest complot al câtorva generali urmărea, afară de asasinarea Führer-ului Cancelar, şi înlăturarea întregei conduceri militare germane. Această încercare nu s'a concretizat nicăeri în urma contra măsurilor luate. Aceste contra măsuri au fost luate de personalităţile care au fost numite în posturile extrem de importante de şef al Marelui Stat Major şi comandant suprem al armatei aflate în patrie.

In locul generalului Fromm a fost numit d. Himmler, ministrul Reichului. In felul acesta, armata aflată în afara frontului a primit un comandant, care a înăbuşit numai prin personalitatea sa şi prin factorii lui de siguranţă militari şi politici, o contra mişcare. Astfel s'a putut proceda direct împotriva sabotorilor propriu zişi, care între timp au fost împuşcaţi, dacă n'au preferat să se sinucidă.

COMANDAMENTUL DE CĂPETENIE AL ARMATEI

COMUNICAT

ASUPRA OPERAŢIUNILOR DIN ZIUA DE 21 IULIE 1944

Pe Nistrul inferior, în Basarabia de mijloc şi pe frontul Moldovei nici un eveniment important.

„Cultul Regilor morţi nu este numai o închinare de recunoştinţă, ci o adevărată faptă naţională.

Acest cult prilejueşte evocarea tradiţiilor şi meritelor regeşti şi aşezarea lor, ca sfat de istorie, pentru urmaşi".

MAREŞAL ION ANTONESCU

PE COASTA MÂNECII

Fotografie luată pe frontul invaziei: punctele de sprijin de pe coasta Canalului iau sub focul lor vasele de debarcare anglo-americane (PK. Wb)